

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3662/2564

พนักงานอัยการจังหวัดตราด โจทก์ นาย พ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 264, ป.อ. มาตรา 265, ป.อ. มาตรา 267, ป.อ. มาตรา 268, พ.ร.บ.บัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2526 มาตรา 4, พ.ร.บ.บัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2526 มาตรา 6 จัตวา, พ.ร.บ.บัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. 2526 มาตรา 14, พ.ร.บ.การทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 มาตรา 4, พ.ร.บ.การทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 มาตรา 50, ป.อ. มาตรา 78, ป.วิ.อ. มาตรา 195

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อผู้เสียหายที่ 1 ว่าจำเลยเป็นผู้เสียหายที่ 2 ให้ผู้เสียหายที่ 1 จดข้อความเท็จลงในใบแจ้งการย้ายที่อยู่ (ท.ร.6) อันเป็นเอกสารราชการซึ่งมีวัตถุประสงค์สำหรับใช้เป็นพยานหลักฐาน และเป็นเอกสารการทะเบียนราษฎรอื่น เพื่อย้ายชื่อผู้เสียหายที่ 2 ออกจากบ้านเลขที่ 131 หมู่ที่ 6 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร และนำชื่อย้ายเข้าบ้านเลขที่ 3/2 หมู่ที่ 3 ตำบลเนินทราย อำเภอเมืองตราด จังหวัดตราด แล้วจำเลยลงลายมือชื่อปลอมเป็นผู้เสียหายที่ 2 ในเอกสารราชการดังกล่าว ต่อมาจำเลยแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อผู้เสียหายที่ 3 ว่า จำเลยเป็นผู้เสียหายที่ 2 ได้ตรวจบัตรประจำตัวประชาชนของตนเองปรากฏว่าสูญหาย/ถูกทำลาย เพื่อให้ผู้เสียหายที่ 3 จดข้อความอันเป็นเท็จดังกล่าวลงในบันทึกการรับแจ้งเอกสารเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชนสูญหายหรือถูกทำลาย (บ.ป.7) อันเป็นเอกสารราชการซึ่งมีวัตถุประสงค์สำหรับใช้เป็นพยานหลักฐาน จากนั้นจำเลยกับ ย. ร่วมกันยื่นคำขอมิบัตรประจำตัวประชาชนใหม่ต่อผู้เสียหายที่ 3 และผู้เสียหายที่ 4 โดยใช้บันทึกคำให้การรับรองบุคคลเอกสารราชการอันเป็นเท็จอันเกิดจากการกระทำความผิดของ ย. ประกอบคำขอมิบัตรมีบัตรใหม่ หรือเปลี่ยนบัตรประจำตัวประชาชน (บ.ป.1) โดยแจ้งข้อความอันเป็นเท็จว่า จำเลยเป็นผู้เสียหายที่ 2 จนทำให้ผู้เสียหายที่ 3 หลงเชื่อออกบัตรประจำตัวประชาชนให้จำเลย เป็นการกระทำที่เกี่ยวเนื่องกันโดยมีเจตนาเดียว คือ เพื่อให้ทางราชการออกบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่จำเลย การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทตาม ป.อ. มาตรา 90

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 264, 265, 267, 268 พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ.2526 มาตรา 4, 6 จัตวา, 14 (2) พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ.2534 มาตรา 4, 50 จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265, 267, 268, 83 (ที่ถูก 265 (เดิม), 267 (เดิม), 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 (เดิม), 83) พระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ.2526 มาตรา 14 (2) (ที่ถูก มาตรา 14 (2) วรรคหนึ่ง) พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ.2534 มาตรา 50 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานแจ้งให้เจ้าพนักงานจดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสารราชการ ปลอมเอกสารราชการใช้เอกสารราชการปลอม และฐานทำ

หรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จ หรือกระทำการเพื่อให้ตนเอง หรือผู้อื่นมีชื่อหรือมีรายการอย่างหนึ่งอย่างใดในทะเบียนราษฎรอื่นโดยมิชอบ เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานปลอมเอกสารราชการและใช้เอกสารราชการปลอม ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 เมื่อจำเลยเป็นผู้ปลอมเอกสารนั้นเอง จึงให้ลงโทษฐานใช้เอกสารราชการปลอมแต่กระหนเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคสอง จำคุก 3 ปี ฐานแจ้งให้เจ้าพนักงานจดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสารราชการ จำคุก 1 ปี ฐานร่วมกันแจ้งข้อความหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในการขอมิบัตรประจำตัวประชาชนใหม่ จำคุก 2 ปี จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานใช้เอกสารราชการปลอม จำคุก 1 ปี 6 เดือน ฐานแจ้งให้เจ้าพนักงานจดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสารราชการ จำคุก 6 เดือน ฐานร่วมกันแจ้งข้อความหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในการขอมิบัตรประจำตัวประชาชนใหม่ จำคุก 1 ปี รวมจำคุก 2 ปี 12 เดือน จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิพากษาแก้เป็นว่า ฐานใช้เอกสารราชการปลอม จำคุก 2 ปี ฐานแจ้งให้เจ้าพนักงานจดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสารราชการและฐานร่วมกันแจ้งข้อความหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานในการขอมิบัตรประจำตัวประชาชนใหม่ เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ.2526 มาตรา 14 (2) วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 1 ปี จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กระหนละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานใช้เอกสารราชการปลอม จำคุก 1 ปี ฐานร่วมกันแจ้งข้อความหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานในการขอมิบัตรประจำตัวประชาชนใหม่ จำคุก 6 เดือน รวมเป็นจำคุก 1 ปี 6 เดือน นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า สมควรวินิจฉัยเสียก่อนว่า การกระทำความผิดของจำเลยเป็นความผิดกรรมเดียวหรือหลายกรรมต่างกัน เห็นว่า การที่จำเลยแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อผู้เสียหายที่ 1 ว่าจำเลยเป็นผู้เสียหายที่ 2 ให้ผู้เสียหายที่ 1 จดข้อความเท็จลงในใบแจ้งการย้ายที่อยู่ (ท.ร.6) อันเป็นเอกสารราชการซึ่งมีวัตถุประสงค์สำหรับใช้เป็นพยานหลักฐาน และเป็นเอกสารการทะเบียนราษฎรอื่น เพื่อย้ายชื่อผู้เสียหายที่ 2 ออกจากบ้านเลขที่ 131 และนำชื่อย้ายเข้าบ้านเลขที่ 3/2 แล้วจำเลยลงลายมือชื่อปลอมเป็นผู้เสียหายที่ 2 ในเอกสารการดังกล่าว ต่อมาจำเลยแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อผู้เสียหายที่ 3 ว่า จำเลยเป็นผู้เสียหายที่ 2 ได้ตรวจบัตรประจำตัวประชาชนของตนเองปรากฏว่าสูญหาย/ถูกทำลาย เพื่อให้ผู้เสียหายที่ 3 จดข้อความอันเป็นเท็จดังกล่าวลงในบันทึกการรับแจ้งเอกสารเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชนสูญหายหรือถูกทำลาย (บ.ป.7) อันเป็นเอกสารราชการซึ่งมีวัตถุประสงค์สำหรับใช้เป็นพยานหลักฐาน จากนั้นจำเลยกับนางเยาวลักษณ์ร่วมกันยื่นคำขอมิบัตรประจำตัวประชาชนใหม่ต่อผู้เสียหายที่ 3 และผู้เสียหายที่ 4 โดยใช้บันทึกคำให้การรับรองบุคคลเอกสารราชการอันเป็นเท็จอันเกิดจากการกระทำความผิดของนางเยาวลักษณ์ ประกอบคำขอมิบัตร มีบัตรใหม่ หรือเปลี่ยนบัตรประจำตัวประชาชน (บ.ป.1) โดยแจ้งข้อความอันเป็นเท็จว่า จำเลยเป็นผู้เสียหายที่ 2 จนทำให้ผู้เสียหายที่ 3 หลงเชื่อออกบัตรประจำตัวประชาชนให้จำเลยเป็นการกระทำที่เกี่ยวเนื่องกันโดยมีเจตนาเดียว คือ เพื่อให้ทางราชการออกบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่จำเลย การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อ

กฎหมายหลายบทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ต้องลงโทษฐานปลอมเอกสารราชการ และใช้เอกสารราชการปลอมซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265 (เดิม), 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 (เดิม) จำเลยเป็นผู้ปลอมเอกสารราชการ และใช้เอกสารราชการปลอมนั้น จึงให้ลงโทษฐานใช้เอกสารราชการปลอมตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 (เดิม) แต่กระหนงดียวตาม มาตรา 268 วรรคสอง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิจารณาโทษจำเลยฐานร่วมกันแจ้งข้อความหรือ แสดงหลักฐานอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานในการขอมิบัตรประจำตัวประชาชนใหม่อีกกระหนงหนึ่ง จึงไม่ชอบ แม้จำเลยจะมีได้ฎีกาปัญหาดังกล่าว ศาลฎีกาก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและปรับบทลงโทษ จำเลยให้ฎีกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 ส่วนที่จำเลยฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบาและรอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลย นั้น เห็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นการสร้างพยานหลักฐานเท็จทางทะเบียนราษฎรและ บัตรประจำตัวประชาชน ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการและสังคมโดยรวม ส่งผลกระทบ ต่อความมั่นคงของประเทศชาติ พฤติการณ์แห่งการทำความผิดของจำเลยจึงเป็นเรื่องร้ายแรง แม้จำเลยอ้างว่ามีอายุมากแล้ว หรือมีฐานะยากจน หรือผู้เสียหายที่ 2 ไม่ติดใจดำเนินคดีแก่จำเลย หรือมีเหตุอื่นดั่งที่จำเลยยกขึ้นอ้างในฎีกา ก็ยังไม่เป็นเหตุผลเพียงพอที่จะลงโทษจำเลยให้เบาลง และรอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลย ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 ลงโทษจำเลยฐานใช้เอกสารราชการ ปลอมให้จำคุก 1 ปี และไม่รอกการลงโทษนั้น เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว ฎีกาของจำเลย ฟังไม่ขึ้น พิจารณาแก้เป็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลาย บทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ให้ลงโทษฐานปลอมเอกสารราชการและใช้ เอกสารราชการปลอมซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265 (เดิม), 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 (เดิม) จำเลยเป็นผู้ปลอมเอกสารราชการและใช้ เอกสารราชการปลอมนั้น จึงให้ลงโทษฐานใช้เอกสารราชการปลอมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 (เดิม) แต่กระหนงดียวตามมาตรา 268 วรรคสอง จำคุก 2 ปี ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี นอกจากที่แก้ไข เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2

องค์คณะ

วิเชียร ดิเรกอุดมศักดิ์ · อนุวัตร มุทิกากร · ศรีวิไล ธรรมดุษฎี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3662/2564>